

תא (חי') 937/07 נסים מונדר נ' מרדכי בנימין ובניו עבודות עפר (1993) בע"מ

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 בספטמבר 2009

א' 937/07 נסים מונדר נ' מרדכי בנימין ובניו
עבודות עפר (1993) בע"מ

בפני השופט יצחק כהן

נסים מונדר

ע"י ב"כ עו"ד חיים קינן

התובע

נגד

מרדכי בנימין ובניו עבודות עפר (1993) בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד ר' חורי

הנתבעת

לכתב תביעה בטענות (23-09-2009) : תא 937/07 מונדר נסים - ב"כ עו"ד חיים קינן נ' מרדכי בנימין ובניו עבודות
עפר (1993) בע"מ עו"ד : חיים קינן

חקיקה שאושרה :

[חוק הביטוח הלאומי \[נוסח משולב\], תשנ"ה-1995](#)

[תקנות הביטוח הלאומי \(קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה\), תשט"ז-1956 : סע' \(37\(3\)א\), \(7\)בב\)](#)

פסק דין

א. מבוא

1. התובע, יליד 9.3.1963, עותר בתביעתו שלפני, לכך שהנתבעת תחויב לפצותו עבור
נזקי הגוף שנגרמו לו בתאונת עבודה, אשר אירעה בתאריך 10.12.2003.

--- סוף עמוד 1 ---

2. התובע הוא פועל כפיים, מפעיל ציוד מכני הנדסי, ובתאריך 10.12.2003 עבד על
מחפר (דמתקרא "באגר") סמוך לשוב שהם. הנתבעת הייתה באותה עת מעבידתו
של התובע, ובעלת המחפר.

3. עקב תקלה במחפר, הוזעק למקום מכונאי, על מנת לתקן את התקלה. המכונאי,
בסיועו של התובע, פרק את מכסה מנוע הנסיעה השמאלי של המחפר, אך התברר
לו שלא ניתן לתקן את המחפר בשטח. על כן, המכונאי והתובע ביקשו להחזיר את
מכסה המנוע למקומו, על מנת שניתן יהיה להעביר את המחפר למוסד.
לטענת התובע, בעת שהוא והמכונאי עסקו בהחזרת המכסה למקומו, ביקש
המכונאי מהתובע להרים את המכסה לבדו ולהציבו במקומו, על מנת שהמכונאי
יוכל להבריג את הברגים המרתקים את המכסה. התובע, שלא היה מודע לכובד
משקלו של המכסה, הרים את המכסה לבדו, ולפתע "חש במעין "פיצוץ" בגב

התחתון, וכתוצאה מכך התמוטט במקום, נפל על צידו השמאלי ונחבל גם במרפק יד שמאל" (סעיף 4 לכתב התביעה).

לטענת התובע, מאז האירוע הוא סובל מכאבים בגבו התחתון, המגבילים את תנועותיו בצורה קשה, עד כי אינו יכול לשוב עוד לעבודתו. מכיוון שהתובע חסר השכלה, הוא אף אינו יכול למצוא מקום עבודה אחר.

ב. האחריות לנזקיו של התובע

4. מטעם התובע העידו התובע והמומחה מר אשר אסבן. המומחה מר אסבן תאר בעדותו את מכסה המנוע, ולפי עדותו, מדובר בחלק העשוי מתכת שמשקלו 51 ק"ג (וראה התרשים ת/4 חלקים 23 ו-45), ועדותו בעניין זה מקובלת עלי. התובע מסר בעדותו, כי התבקש על ידי המכונאי להרים את החלק הכבד לבדו, בלא אמצעי עזר או אמצעי הרמה כלשהו, ואף עדותו של התובע מקובלת עלי.

5. מטעם הנתבעת העיד המכונאי, מר אורי ברזני, אשר לפי גרסתו הרים את המכסה הכבד ביחד עם התובע. ואולם, לאחר חקירתו הנגדית של מר ברזני התרשמתי, כי הוא אינו זוכר את האירוע במדויק, ועל כן לא ניתן לבסס על עדותו ממצאים עובדתיים. מתקבל על דעתי, שהתובע זוכר את המקרה טוב יותר מאשר מר ברזני, וגרסת התובע אף הגיונית יותר. ממה

--- סוף עמוד 2 ---

נפשך, אם מר ברזני הרים את המכסה הכבד ביחד עם התובע, כיצד אמור היה מר ברזני להבריג את הברגים המרתקים את המכסה למקומו?

6. בחקירתו של מר ברזני התברר ממצא עובדתי נוסף. במכונית עמה הגיע מר ברזני למקום, היה מצוי מתקן הרמה, אך בזמן שהתובע ומר ברזני פרקו את מכסה המנוע, ולאחר מכן החזירו אותו למקומו, לא נעשה שימוש במתקן זה. מר ברזני הסביר את הדבר בכך, שמיקומו של המכסה אינו מאפשר שימוש נוח במתקן ההרמה. גם אם אניח שלא ניתן היה להשתמש במתקן ההרמה, לצורך הרמת המכסה הכבד, כי אז מתבקש שהנתבעת, כמעביד, תדאג לכך שבמקום יימצאו אנשים נוספים שיעזרו לתובע להרים את מכסה המתכת הכבד.

7. על כן, לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים בשאלת האחריות, ושקלתי הראיות שלפני, הנני סבור שהנתבעת הפרה את חובת הזהירות שהיא חבה לתובע. הנתבעת לא סיפקה לתובע כלים להרים את המכסה הכבד ולא דאגה לכך שאנשים אחרים יעזרו לו, וכך חשפה אותו הקשה לפגיעה שנפגע בגבו. על כן, הנני קובע, שהנתבעת אחראית לנזקיו של התובע.

ג. אשם תורם

8. בא כוח הנתבעת טען בסיכומיו, כי יש מקום להטיל על התובע אשם תורם, שכן הנתבעת לא ידעה כי התובע נפגע בעבר מספר פעמים בגבו, והתובע, שידע עובדה זאת, וידע על כן מהן מגבלותיו הגופניות, לא היה אמור להרים את מכסה המנוע הכבד.

9. הנני דוחה טענותיו של בא כוח הנתבעת בעניין זה. התובע העיד כי לא ידע שמדובר במכסה מתכת כבד, וביצע את בקשת המכונאי בשטח, מבלי שחשש שהדבר עלול

לגרום לו לנזק. בראיות שלפני, לא מצאתי עילה לחייב את התובע באשם תורם, שכל חטאו היה, שביקש לבצע את עבודתו במסירות ובנאמנות למעבידתו. הנני סבור, כי כל האשם כולו, לנזקים שהנגרמו לתובע, מוטל על כתפיה של הנתבעת, אשר מחובתה היה לספק לתובע סביבת עבודה בטוחה, דבר שלא נעשה על ידה.

ד. נכותו הרפואית של התובע

--- סוף עמוד 3 ---

10. מטעם התובע הוגשה חוות דעתו של ד"ר גיל סווירי (מוצג ת/2), מומחה בנוירוכירורגיה. לפי חוות דעתו של ד"ר סווירי, התובע סובל מהגבלה קשה בעמוד השדרה המותני, ועקב כך נכותו הרפואית מגיעה כדי 30% לצמיתות.

11. מכיוון שהתאונה הייתה "תאונת עבודה", כמשמעות הדבר [בחוק הביטוח הלאומי](#) [נוסח משולב], תשנ"ה - 1995, הגיש התובע תביעה למוסד לביטוח לאומי לקביעת נכותו מעבודה. הועדה הרפואית שליד המוסד לביטוח לאומי קבעה, כי נכותו של התובע בעקבות התאונה מגיעה כדי 19%.

12. מטעם הנתבעת הוגשה חוות דעתו של פרופ' ג' וולפין, ולפי חוות דעתו נכותו של התובע מגיעה כדי 20% לצמיתות, ומשיעור זה יש להפחית 5% בגין מצב רפואי קודם.

ואולם, פרופ' וולפין לא הוזמן להיחקר על חוות דעתו, ועל כן לא אוכל לבסס על חוות דעתו קביעות כלשהן. אוסיף לכך, שבעקבות מצבו של התובע, התובע עבר ניתוח לקיבוע עמוד השדרה, ובחוות דעתו של ד"ר וולפין נקבעה נכותו לפי [פריט 37\(7\)\(ב\) לתקנות הביטוח הלאומי \(קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה\)](#), תשט"ז - 1956, בה בשעה שלפי [פריט 37\(3\)\(א\)](#), שעניינה קיבוע עמוד השדרה במצב נוח, שיעור הנכות הנמוך ביותר הוא 30%.

13. המומחה מטעם התובע לא הותיר רושם טוב. במיוחד התרשמתי לשלילה מכך, שכאשר התבקש להתייחס לבדיקה מסוימת שביצע פרופ' וולפין, הוא כינה בבדיקה זו "דבילית". יהירות ושחצנות, אינם מוסיפים לאמינותו של העד.

14. מכל מקום, לא הובאו בפני ראיות לסתור את חוות דעתו של ד"ר סווירי, והנני סבור כי היא משקפת כראוי את מצבו העכשווי של התובע. עם זאת, יש מקום להפחית משיעור הנכות שנקבע על ידי ד"ר סווירי שיעור של 5% בגין מצבו הרפואי של התובע, שקדם לתאונה.

על כן, נכותו הרפואית של התובע תעמוד על שיעור של 25%.

--- סוף עמוד 4 ---

ה. נכותו התפקודית של התובע

15. מהחומר הרפואי שהוגש מטעם הנתבעת עולה, כי התובע סבל כבר בעבר ממספר אירועים של כאבי גב, וכאמור מטעם זה מצאתי להפחית משיעור הנכות שנקבע על ידי ד"ר סווירי שיעור של 5%.

16. עם זאת, מצבו הרפואי של התובע לפני התאונה לא מנע מהתובע לעבוד, והוא עבד עבודה קשה ופרנס את משפחתו בכבוד, וזאת עד שאירעה התאונה מושא התביעה שלפני. להתרשמותי, התאונה מושא התביעה שלפני הייתה עבור התובע אירוע

קשה במיוחד, אשר החמיר את מצבו במידה ניכרת, עד כי עתה אין הוא יכול לשוב לעבודתו הקודמת, והוא סובל מכאבים בגבו התחתון כל העת. מצבו הרפואי הקודם של התובע הוא בבחינת "גולגולת דקה", שנשברה רק בעקבות התאונה מושא התביעה שלפני.

17. כיוון שמדובר בעובד כפיים חסר השכלה, אשר אפשרויות התעסוקה הפתוחות בפניו נסגרו במידה רבה, הנני סבור, כי יש לקבוע כי שיעור נכותו התפקודית של התובע גבוה משיעור נכותו הרפואית, ובנסיבות העניין הנני סבור, כי יש להוסיף לנכותו הרפואית של התובע 10%, ולהעמיד את שיעור נכותו התפקודית על שיעור של 35% לצמיתות.

ו. רמת השתכרותו של התובע

18. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת רמת השתכרותו של התובע לפני התאונה. בא כוח התובע טען, כי התובע השתכר כדי הסך 9,000 ₪ ברוטו לחודש, ולעומתו טען בא כוח הנתבעת, כי יש לקבוע את רמת השתכרותו של התובע על פי השכר הרבע שנתי לפיו חושבו תגמולי המוסד לביטוח לאומי, בתביעה לקביעת נכות מעבודה שהוגשה על ידי התובע.

19. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, הנני מקבל עמדתו של בא כוח הנתבעת. בסיס השכר לפיו חושבו תגמולי הביטוח הלאומי היה 6,420 ₪ לחודש, ובשיערוך להיום, מגיע שכרו החודשי של התובע לסכום של 7,315 ₪ לחודש. על כן, לצורך חישוב הפיצויים לתובע, שכרו של התובע יעמוד על הסך 7,315 ₪ לחודש.

--- סוף עמוד 5 ---

ז. הפסדי השתכרות בעבר

20. כאמור, התאונה פגעה בתובע בצורה קשה, והנני סבור כי יש לקבוע שבמשך שישה חודשים היה התובע בלתי כשיר לחלוטין לעבודה. לאחר מכן, ולמשך שנה נוספת, יש לקבוע כי התובע היה כשיר לעבודה בשיעור של 50%, ולאחר מכן היה התובע בלתי כשיר לעבודה כמידת נכותו התפקודית, דהיינו 35%.

21. שכרו המשוערך של התובע מגיע כדי סכום של 7,315 ₪, ולפיכך חישוב הפיצוי עבור הפסדי ההשתכרות בעבר יהיה כדלקמן:

(א) תקופה ראשונה (מתאריך 10.12.2003 ועד 10.6.2004, לפי הסך 7,315 ₪ לחודש): 43,890 ₪, ובצירוף ריבית מאמצע התקופה (10.3.2004) הסכום בתאריך פסק דין זה מגיע כדי הסך 53,660 ₪.

(ב) תקופה שניה (מתאריך 11.6.2004 ועד 10.6.2005, לפי הסך 3,658 ₪ לחודש): 34,890 ₪, ובצירוף ריבית מאמצע התקופה (10.12.2004), הסכום בתאריך פסק דין זה מגיע כדי הסך 51,905 ₪.

(ג) תקופה שלישית (מתאריך 11.6.2005 ועד לתאריך פסק דין זה, לפי הסך 2,560 ₪ לחודש): 138,632 ₪, ובצירוף ריבית מאמצע התקופה (11.7.2007), הסכום מגיע כדי הסך 148,060 ₪ בתאריך פסק דין זה.

סך כל הפסדי השתכרותו של התובע בעבר, מגיעים אפוא כדי סכום כולל של 253,625 ₪, ובמעוגל 254,000 ₪.

ח. הפסדי השתכרות בעתיד

22. הפסד השתכרותו החודשי של התובע עומד על סכום של 2,560 ₪ לחודש. אלמלא התאונה, מצופה היה שהתובע יוסיף לעבוד עד גיל 67, ויצבור זכויות לפנסיה.

--- סוף עמוד 6 ---

23. על יסוד נתונים אלה, ובניכוי 5% ממשכורתו החודשית של התובע לצורך רכישת זכויות פנסיה, מגיע הנזק שנגרם לתובע בראש נזק זה לסכום של 446,460 ₪, ובמעוגל סכום של 446,000 ₪.

ז. הפסדי פנסיה

24. על יסוד נתוני שכרו של התובע, ובהנחה שהיה מגיע לשיעור פנסיה של 60%, הפסדו בראש נזק זה מגיע כדי הסך 109,818 ₪, ובמעוגל 110,000 ₪.

ח. עזרת צד שלישי בעבר:

25. פגיעתו של התובע בתאונה גרמה לו להגבלת תנועות קשה, במיוחד בחודשים שלאחר התאונה, ומתקבל על הדעת שהיה זקוק לעזרת צד שלישי מקרובי משפחתו בפעולות היום יום.

26. הנני מעריך את שווי העזרה שקיבל התובע מקרוביו בסכום של 20,000 ₪ לכל תקופת העבר.

ט. עזרת צד שלישי בעתיד

27. נראה כי היום התובע מתפקד באופן עצמאי, אם כי עם מגבלת תנועה קשה. ואולם, מגבלה זו אינה מונעת מהתובע לבצע את פעולות היום - יום באופן עצמאי. ואולם, ספק בעיני אם לעת זקנה יוכל התובע לתפקד באופן עצמאי. לדעתי, ונוכח מגבלת התנועה הקשה ממנה סובל התובע, התובע יהיה זקוק לעזרת הזולת בעתיד, אך לא ניתן לחשב את שווי העזרה באופן אקטוארי.

28. הנני מעריך את עזרת הזולת בעתיד בסכום גלובלי של 100,000 ₪ כערכו בתאריך פסק דין זה.

י. כאב וסבל

29. בהתחשב בסבל והכאב היום יומי שנגרם לתובע, הנני מעריך את הפיצוי לתובע בראש נזק זה, על הצד הנמוך, בסכום של 180,000 ₪.

--- סוף עמוד 7 ---

י"א ניכוי תגמולים

30. בעקבות התאונה שולמו לתובע דמי פגיעה ונכות מעבודה. בא כוח הנתבעת הגיש רשימות של הסכומים ששולמו על ידי המוסד לביטוח לאומי (מוצג נ/7), אך פטר עצמו מלשערך את הסכומים ולסכמם, ולפיכך נטלתי משימה זאת על עצמי. על פי חישובי, הסכום המשוערך של דמי הפגיעה ששולמו לתובע בעקבות התאונה מגיע לסכום של 260,711 ₪, כערכו לתאריך פסק דין זה.

31. בא כוח הנתבעת הוסיף וטען, כי יש לנכות מהפיצויים אף דמי הבטחת הכנסה ששולמו לתובע. ואולם, רשימת סכומי הבטחת הכנסה שהוגשה כראיה (מוצג נ/6)

מתייחסת לסכומי כסף ששולמו לתובע בשנים 1997 עד 2000, דהיינו, בתקופה שקדמה לתאונה. על כן אין לנכות סכומי כסף אלה, למעט סכום של כ- 2,000 ₪ ששולם בשנת 2005.

32. על כן, סכום התגמולים שיש לנכות מהפיצויים עומד על סך 262,711 ₪, ובמעוגל 263,000 ₪.

י"ב סיכום

33. על פי האמור לעיל, חישוב הפיצויים המגיעים לתובע בעקבות התאונה, הינו כדלקמן:

21	(סעיף	לעבר	השתכרות	(א) הפסד
			254,000 ₪	לעיל)
23	(סעיף	בעתיד	השתכרות	(ב) הפסד
			446,000 ₪	לעיל)
24	(סעיף		פנסיה	(ג) הפסדי
			110,000 ₪	לעיל)
26	(סעיף	בעבר	הזולת	(ד) עזרת
			20,000 ₪	לעיל)
28	(סעיף	בעתיד	הזולת	(ה) עזרת
			100,000 ₪	לעיל)
29	(סעיף		וסבל	(ו) כאב
			180,000 ₪	לעיל)

-

1,110,000 ₪

לביטוח	המוסד	תגמולי	ניכוי	(ז)
	263,000 ₪		לאומי	

-

סך

847,000 ₪

הכל

--- סוף עמוד 8 ---

34. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך 817,000 ₪, כערכו לתאריך פסק דין זה.

(ב) הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את כל הוצאות המשפט שנגרמו לו, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מתאריך כל הוצאה והוצאה, ובנוסף לכך, הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך 169,400 ₪, בצירוף מע"מ כחוק.

ניתן היום, כ"א אלול תשס"ט, 10 בספטמבר 2009, בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה
הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן
--- סוף עמוד 9 ---

תא (חי') 937/07 נסים מונדר נ' מרדכי בנימין ובניו עבודות עפר (1993) בע"מ

www.nevo.co.il
